

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 152863/08
 בתיק עיקרי: א
 014303/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי
 תאריך: 12/02/2008

בעניין: רבקה פלח - חנות "בייבי פלוס"

ע"י ב"כ עו"ד א. פיטרו ואח' המבקשת

נגד

1. דוקטורס - אתר אינטרנט

ע"י ב"כ עו"ד א. וינשטיין ואח'

2. שירותי בריאות כללית

ע"י ב"כ עו"ד ברגרזון ו/או עו"ד י. המשיבות

פולק ואח'

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו עשה, אשר יורה למשיבות, להמציא למבקשת את כל הפרטים המזהים שיש בידן, אודות גולשת המכונה "ורד", לרבות זהות ספק האינטרנט, כתובת IP, שם ושם משפחה כתובת ותיבת דואר אלקטרוני.
2. הבקשה הוגשה בד בבד עם הגשת תביעה לצו עשה ולפיצויים על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").
 המבקשת, רבקה פלח (להלן: "המבקשת"), הינה הבעלים והמנהלת של חנות למוצרי תינוקות הידועה בשם "בייבי פלוס" במודיעין.
 כמפורט בבקשה, בעקבות פניית לקוחה מודאגת, הסתבר למבקשת כי באתרי האינטרנט המנוהלים על ידי המשיבות, בנושא "הריון ולידה", פורסמו על ידי גולשת המכונה "ורד", הודעות משמיצות וזאת תחת הכותרת "בייבי פלוס - התרחקו מהחנות".
3. המשיבה מס' 1, הותירה את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט.
 המשיבה מס' 2, התנגדה לבקשה מהטעמים המפורטים בתגובתה.

בתי המשפט

בש"א 152863/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: א

014303/08

תאריך: 12/02/2008

בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי

4. יצויין כי הבקשה כללה גם עתירה למתן צו להסרת הפרסומים באתר המנוהל על ידי המשיבה מס' 2. המשיבה מס' 2, הודיעה בתגובתה כי הפרסומים הוסרו, לפיכך מתייתר הצורך בדיון בעתירה להסרת הפרסומים. נותרה לדיון, שאלת חשיפת זהות הגולשת בלבד.

5. לצורך הדיון בשאלה האם מוצדק, בנסיבות העניין ולאור נוסחאות האיזון שנקבעו בפסיקה, להורות על חשיפת פרטי הגולש, יש לבחון תוכן ההודעות, לפיכך אצטט תוכן ההודעות, כלשונן:

"בייבי פלוס - חנות במודיעין

אורח

שלום לכולם,

הבטחתי לעצמי שאני אספר את זה לכמה שיותר אנשים כדי לעזור ולכן בקצרה -

קניתי את חבילת הלידה בחנות בשם בייבי פלוס במודיעין.

החבילה הגיעה באיחור רב, חלק מהמוצרים הגיעו פגומים והשרות היה גרוע. הם אפילו ניסו לרמות בזמן עשיית החשבון והכל במסווה של טעויות שנעשות בתמימות...

הגעתי אליהם כי אמרו לי שהמחירים שלהם יחסית טובים אבל אחרי שעברתי איתם עשרת מדורי גיהינום אני יכולה להגיד בצורה חד משמעית – גם אם חסכתי קצת כסף (ואני ממש לא בטוחה שזה נכון...) אז זה ממש אבל ממש לא היה שווה את זה. בסוף כל התהליך העקום איתם, במקום להתנצל הם התייחסו אלינו כל כך גרוע ובצורה כל כך מעליבה שאני היום מרגישה שאני חייבת לספר את זה לאנשים כדי שאף אחד יותר לא יפגע מהם. אנחנו בשלב כל כך יפה בחיינו שפשוט לא הוגן שמישהו מנסה להרוס לנו אותו בצורה כה אכזרית.

ראו הוזהרתם!"

6. בהעדר חקיקה המסדירה את סוגיית חשיפת זהותם של גולשים באינטרנט וקובעת נוסחת איזון סטאטוטורית, בין חופש הביטוי באינטרנט לבין זכותו של הפרט, להגנה מפני לשון הרע, שומה על בית המשפט, לבחון את הבקשה, בהתאם למבחנים שגובשו בפסיקה.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו בש"א 152863/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי תאריך: 12/02/2008
 בתיק עיקרי: א 014303/08

בסוגיה זו, טרם נפסקה הלכה, מפי בית המשפט העליון.
 בפסיקת בתי המשפט המחוזיים, הובעו שתי דעות מרכזיות, ואין לי אלא להביא את
 הגישות השונות, כפי שנסקרו על ידי חברתי, ס. הנשיאה, כב' השופטת אג, בהחלטתה
 בבש"א (תל אביב יפו) 178550/07 מנסור ואח' נ. עבדאלה חלבי ואח', תק-של 2008 (1)
 3384, כדלקמן:

"הפסיקה שהתפתחה, גילתה פנים לכאן ולכאן למבחן שנקבע בו, לפיו בית המשפט
 יתערב בחופש הביטוי של הדוברים ב"כיכר השוק הווירטואלית" כאשר קיים חשש
 ממשי שנעשה שימוש לרעה באינטרנט לביצוע עוולה או עבירה של לשון הרע.
 כאמור, הפסיקה בעניין זה בתהליך התגבשות, ונמצא דעות לכאן ולכאן:
 כך סברה השופטת מיכל אגמון-גונן בבש"א 4995/05 פלונית נ' בזק בינלאומי בע"מ,
 [פורסם בנבו] (להלן: "פרשת פלונית") כי חופש הביטוי באינטרנט ייסוג רק במקרים
 בהם עשויה לקום אחריות פלילית בגין לשון הרע, ועל המבקש להוכיח את יסוד
 ה"כוונה לפגוע" בהתאם לניתוח של יסודות העבירה הפלילית של לשון הרע בע"פ
 677/83 בורוכוב נ' יפת, פ"ד לט (3) 205, שרק אז יינתן לניזוק סעד של חשיפת שמו של
 הגולש, ובמקרים בהם לא עשויה לקום אחריות פלילית, לא ראוי להגביל את חופש
 הביטוי של הגולש ולהורות על חשיפת שמו. לטעמה, המבחן שנקבע בתזכיר הינו רחב
 מידי.

מאידך, סבר השופט עמית בבר"ע 850/06, 1632/07 רמי מור נ' ידיעות אינטרנט מערכות
 אתר YNET מערכות הפורומים ואח' [פורסם בנבו] (להלן: "פרשת רמי מור"), כי המבחן
 שהפעילה כב' השופטת אגמון-גונן בעניין פלונית, הינו צר מידי, והציע שורה של
 מבחנים, שבהתקיימם, יהיה 'דבר מה נוסף' שיאפשר לדון בחשיפת פרטי הגולשים,
 כמו: מידת תוס הלב של המבקש, סיכויי תביעה טובים - אם הפרסום הפוגע חרג
 מהבעת דעה מותרת ועשוי להוות לשון הרע מבלי שלמפרסם תעמוד ההגנה של הבעת
 דעה, זהותו של מי שנפגע מן הפרסום, אם הינו אדם פרטי או דמות ציבורית, אם יש
 עניין לציבור בפרסום, עוצמתו של הביטוי הפוגע, משך הפרסום, טיבו של האתר בו
 פורסם הביטוי הפוגע, המשקל שקורא סביר יתן לפרסום הפוגע, ותועלת שתצמח
 מחשיפת פרטי הגולש לעומת הנזק שעלול להיגרם מן החשיפה.

בתי המשפט

בש"א 152863/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: א

014303/08

תאריך: 12/02/2008

בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי

בעקבות החלטתו של השופט עמית בפרשת רמי מור, רככה מעט השופטת אגמון-גונן את עמדתה בה"פ (ת"א 541/07 עו"ד יעקב סבו נ' ידיעות אינטרנט (שותפות רשומה) [פורסם בנבו], בקבעה: "יש להקל בחשיפת זהות הגולשים, כאשר מדובר בעבירה פלילית, ולקבוע מבחנים לחשיפה בכל הנוגע לעוולות. יתכן כי לעניין עוולות אזרחיות יש לקבוע פרוצדורות שעל המבקש גילוי יהיה לעמוד בהן, כפי שקבע השופט עמית בפרשת רמי מור".

עם זאת, כל עוד החקיקה לא קובעת אחרת, מחזיקה השופטת אגמון-גונן בדעתה כי למעט מקרים חריגים וקיצוניים בהם העוולה האזרחית מקימה עבירה פלילית לכאורה על פי חוק איסור לשון הרע, אין מקום להורות על חשיפת פרטי הגולש, וגם אז על המבקש להראות כי ניסה לפנות לגולש באותו אתר או פורום, להודיע לו על רצונו להגיש נגדו תביעה, ולבקש ממנו לחשוף את זהותו".

7. לאחר ששבתי ועיינתי בדעות וההנמקות השונות ובטיעוני הצדדים, ראיתי אף אני, לאמץ את הגישה המחמירה והצררה יותר, שננקטה על ידי כב' השופטת אגמון-גונן, דהיינו כי גילוי זהותו של הגולש האנונימי באינטרנט, תיחשף רק כאשר יש בדבריו משום עבירה פלילית לכאורה על חוק איסור לשון הרע, דהיינו מקום בו על פני הדברים מתקיים היסוד של "כוונה לפגוע".

בבואי לבחון את תוכן ההודעות שנכתבו על ידי הגולשת המכונה "ורד", כפי שצוטטו לעיל, איני סבורה כי מתקיימים בהם היסודות של עבירה פלילית על חוק איסור לשון הרע.

מדובר בדברים שעל פי הקשרם, ניתן להבינם כהבעת דעה אישית של לקוח שאינו מרוצה, וזאת בגבולות שאינם חורגים מביקורת לגיטימית ובשפה שאינה בוטה ומתלהמת, יתר על המידה.

המבקשת מדגישה במיוחד את הפיסקה: "... הם אפילו ניסו לרמות בזמן עשיית החשבון והכל במסווה של טעויות שנעשו בתמימות", וטוענת כי בדברים האמורים, יש כדי לייחס לה מעשי רמאות והונאה אלא שאין אלה פני הדברים ונראה כי לא כך יבינם הקורא הסביר, שהרי האמירה: "ניסו לרמות... במסווה של טעויות...", יכולה להיחשב, אף

בתי המשפט

בש"א 152863/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בתיק עיקרי: א

014303/08

תאריך: 12/02/2008

בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי

היא, כהבעת דעה או התרשמות של הגולשת האנונימית ואין בהם כדי לומר או לטעון כי רומתה בפועל או כי הינה מייחסת למבקשת, מעשה רמאות והונאה.

8. יתרה מכך, סבורה אני כי גם על פי הגישה הליברלית יותר, שננקטה על ידי כב' השופט עמית, בפרשת רמי מור, אין מקום בענייננו, לחשיפת פרטי הגולשת האנונימית. בפרשת רמי מור הנ"ל, נדונו שני סוגי פרסומים. ככל שדובר בפרסומים הנחזים ככאלה שנכתבו על ידי לקוחות לא מרוצים, נדחתה הבקשה לחשיפת פרטי הגולשים האנונימיים, תוך שכב' השופט עמית מציין כי: **"על פניו לפנינו התבטאות חד פעמית של לקוח/ה מאוכזב/ת שאינה עוצמתית או בעלת מטען שלילי במיוחד וגם הפרסומים הנוספים נחזים כהבעת דעה לגיטימית כך שהפרסום אינו עומד ברף הראשוני של סיכוי טוב לתביעה. לכן למרות שקיימת אפשרות תאורטית כי המדובר במתחזה, אין בחשש זה כדי להצדיק את חשיפת זהות/ה של הגולש/ת האנונימי"**.

בהתייחס לפרסומים במקרה השני, שכללו התבטאויות כגון "שרלטן" ו"גנב", ציין כב' השופט עמית כי הינו נוטה לדעה שמדובר, בפרסום החורג מגדר הבעת דעה לגיטימית ומקים עילת תביעה לכאורית, אלא שבאותו עניין, נמנע כב' השופט עמית מלהורות על חשיפת פרטי הגולש משום השינוי באקלים המשפט, והסתייה מהמבחנים שהוטו בפרשת פלונית, לעניין חשיפת פרטיו של גולש אנונימי באינטרנט.

יצוין כי גם על פי החלטתה של כב' השופטת אגי בפרשת מנסור הנ"ל, ניתן צו לחשיפת פרטי גולש, רק בהתייחס לתגובה שחרגה מהבעת דעה גרידא ויחסה למבקשת, באותו עניין, מעשה של שוד הקופה הציבורית והעדפת קרובי משפחה.

9. בענייננו, סבורה אני כי הפרסומים כנגדם יוצאת המבקשת ועותרת לחשיפת זהות כותבם, הינם מסוג הפרסומים לגביהם ציין כב' השופט עמית כי נחזים הם להיות הבעת דעה לגיטימית של לקוח לא מרוצה. מדובר בפורום העוסק בשאלות רפואיות בנושאי הריון ולידה, כך שנראה כי הקורא הסביר, מבין את הדברים כביקורת ודעה אישית של לקוח לא מרוצה ולא כדברים בדוקים הנאמרים על ידי בר-סמכא, ויצוין כי בעקבות אותם פרסומים, הובעו דעות שונות של גולשים ובכללם, דברים שנאמרו בזכות המבקשת והשרות הטוב אותו היא מעניקה ללקוחותיה.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 152863/08
 בתיק עיקרי: א
 014303/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי
 תאריך: 12/02/2008

נראה על כן, כי אין מדובר בפרסומים עוצמתיים או בעלי משקל שלילי מיוחד, המצדיקים חשיפת פרטי הגולש האנונימי.

10. הבקשה לחשיפת פרטי הגולש/ת האנונימי/ת, המכונה "ורד", נדחתה. אשר לשאלת ההוצאות, המשיבה מס' 1, הותירה את ההחלטה לשיקול בית המשפט ולא התייצבה לדיון, לפיכך לא ראיתי לעשות צו להוצאותיה. אשר להוצאות המשיבה מס' 2, אלה תילקחנה בחשבון, במסגרת הדיון בתביעה העיקרית.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים, בדואר רשום.

ניתנה היום 12 בפברואר, 2008 (ו' ב אדר א תשס"ח) בהעדר הצדדים.

בלהה טולקובסקי, שופטת

קלדנית: כהן מיטל.